

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn of שבועות דף כ"ב of מסכת שבועות.
Some of the topics we will learn about include:

אוכל כל שהוא

Whether one is liable for violating his oath by eating even a minute amount, less than a כזית?

The Gemara discusses several variables:

סתם ומפרש

If he explicitly referred to less than a כזית or not;

שלא אטעום

An oath not to taste food; and

שבועות וקונמות

Oaths and vows

A

אוכל כל שהוא

סתם ומפרש

שלא אטעום

שבועות וקונמות

B

שני קונמות או שבועות מצטרפין

Whether one is liable for eating a combination of two foods that were forbidden by two separate oaths or vows.

יש מעילה בקונמות

Whether one is liable a קרבן מעילה for violating a נדר.

The שיעור to be liable for

שבועה שלא אוכל עפר

An oath not to eat dirt; and

שבועה שלא אוכל חרצן

An oath not to eat grapeseed.

כולל דברים המותרין

עם דברים האסורין

An oath not to eat forbidden foods is effective IF one includes permitted foods as well.

B

שני קונמות או שבועות
מצטרפין

יש מעילה בקונמות

שיעור

שבועה שלא אוכל עפר
שבועה שלא אוכל חרצן

כולל דברים המותרין
עם דברים האסורין

1 So let's review...

The Gemara continues the discussion begun in the previous Daf regarding the מחלוקת רבי עקיבא ורבנן in the Mishnah in דף י"ט: שבועה שלא אוכל ואכל כל שהוא חייב דברי רבי עקיבא רבי עקיבא says that if one swears that he will not eat, he is liable for eating any amount of food, even less than a כזית.

The רבנן argue אמרו לו לרבי עקיבא היכן מצינו באוכל כל שהוא שהוא חייב שזה חייב

Where do we find an איסור where one is liable for less than a כזית, and so why should one be liable for violating his שבועה by eating less than a כזית?

רבי עקיבא responded אמר להם רבי עקיבא וכי היכן מצינו במדבר ומביא קרבן שזה מדבר ומביא קרבן The prohibition of שבועה is indeed unique, because it is the only prohibition where one must bring a קרבן for mere speech. Therefore, as Rashi explains; אף זה ביטול דיבורו שהאומר לא אוכל דעתו לאסור עצמו בכל שהוא Any eating constitutes a violation of his oath, because he intended to forbid himself from any amount of food,

1

The Gemara continues the discussion regarding the

מחלוקת רבי עקיבא ורבנן

**שבועה שלא אוכל
ואכל כל שהוא
חייב**

דברי רבי עקיבא

If one swears that he will not eat, he is liable for eating any amount of food, even less than a כזית.

אמרו לו רבי עקיבא

**היכן מצינו
באוכל כל שהוא שהוא חייב
שזה חייב**

Where do we find an איסור where one is liable for less than a כזית?

אמר רבא רבי עקיבא

**וכי היכן מצינו
במדבר ומביא קרבן
שזה מדבר ומביא קרבן**

The prohibition of שבועה is indeed unique, it is the only prohibition where one must bring a קרבן for mere speech.

Therefore, as Rashi explains;

*אף זה ביטול דיבורו
שהאומר לא אוכל
דעתו לאסור עצמו בכל שהוא*

Any eating constitutes a violation of his oath, because he intended to forbid himself from any amount of food,

2 The Gemara however, makes three exceptions:

1.

מחלוקת בסתם
אבל במפרש
דברי הכל בכל שהוא

The מחלוקת is only when one refers to eating without specifying an amount, but if one explicitly refers to less than a כזית, all agree that he is liable for any amount, because

מפרש נמי כבריה דמי

Just as one is liable for a whole insect, even if it is smaller than a כזית, because it's a significant item;

So too, if he specifies it in his oath, a minute amount is also significant.

2.

מחלוקת בשלא אוכל
אבל בשלא אטעום
דברי הכל בכל שהוא

The מחלוקת is only when he said I will not EAT, but if he said I will not TASTE food, he is liable for any amount, because this term is sometimes used for just a sampling.

3.

מחלוקת בשבועות
אבל בקונמות
דברי הכל בכל שהוא

The מחלוקת is only regarding oaths, but if someone makes a נדר, he is liable even for a minute amount, because ®

קונמות נמי

כיון דלא קא מדכר שמא דאכילה

כדמפרש דמי

Since he only said, "This food is forbidden to me," but did not mention 'eating', it is as if he specified that he should be liable for any amount.

2

1

מחלוקת בסתם אבל במפרש דברי הכל בכל שהוא

The מחלוקת is only when one refers to eating without specifying an amount, but if one explicitly refers to less than a כזית, all agree that he is liable for any amount,

because

מפרש נמי כבריה דמי

Just as one is liable for a whole insect, even smaller than a כזית, because it's a significant item;

So too, if he specifies it in his oath, a minute amount is also significant.

2

מחלוקת בשלא אוכל אבל בשלא אטעום דברי הכל בכל שהוא

The מחלוקת is only when he said I will not EAT, but if he said I will not TASTE food, he is liable for any amount, because this term is sometimes used for just a sampling.

3

מחלוקת בשבועות אבל בקונמות דברי הכל בכל שהוא

The מחלוקת is only regarding oaths, but if someone makes a נדר, he is liable even for a minute amount,

because

קונמות נמי

כיון דלא קא מדכר שמא דאכילה

כדמפרש דמי

Since he only said, "This food is forbidden to me," but did not mention 'eating', it is as if he specified that he should be liable for any amount.

3 The Gemara challenges this ruling from a ברייתא in which there is a Machlokes:

The תנא קמא says

שני קונמות מצטרפין
שתי שבועות אין מצטרפות

Regarding נדרים,

One is liable for eating a combined שיעור of two foods that were forbidden by two separate נדרים.

But regarding שבועות,

One is not liable for eating a combined שיעור of two foods that were forbidden by two separate שבועות.

However,

רבי מאיר אומר

קונמות כשבועות

מצטרף are like שבועות and are not נדרים.

Now, the Gemara asks

אי סלקא דעתך

חייב בכל שהוא

למה לי לצרף

If one is liable for violating a נדר by eating any amount, even less than a כזית, why do we need to combine the foods - he is liable for the partial שיעור?

3

תנא קמא

שני קונמות מצטרפין שתי שבועות אין מצטרפות

Regarding נדרים,
One is liable for eating a
combined שיעור of two
foods that were forbidden
by two separate נדרים.

But regarding שבועות,
One is not liable for eating
a combined שיעור of two
foods that were forbidden
by two separate שבועות.

רבי מאיר

קונמות כשבועות

מצטרף are like שבועות and are not נדרים.

אי סלקא דעתך חייב בכל שהוא למה לי לצרף

If one is liable for violating a נדר by eating any amount,
even less than a כזית, why do we need to combine the foods
he is liable for the partial שיעור?

4 The Gemara offers two answers, and thereby two interpretations of the Braisa:

1.
The תנא קמא makes the following distinction:
In the case of נדרים
דאמר אכילה משתיהן עלי קונם
The תנא ברייתא refers to where he made a single נדר regarding both foods, and he mentioned אכילה.
Therefore, he is only liable for a כזית.
And they are מצטרף, because, since it was a single נדר and he can only be liable once for both foods, they combine for the שיעור.

However, in the corresponding case of שבועות,
דאמר שבועה שלא אוכל משתיהן
He made a single oath not to eat from either food; and here too, since he mentioned אכילה, he is only liable for a כזית;
However, they are NOT מצטרף, because,

שאני שבועות
מתוך שחלוקות לחטאות
אין מצטרפות

As Rashi explains;
אם אמר שבועה שלא אוכל מזו ומזו
ואכל כזית מזו וכזית מזו בהעלם אחד
חייב שתיים

Since he would be liable to a separate Korban for each part of the oath - as derived from a Pasuk - they are separate prohibitions, and do not combine for the שיעור.

However, Rashi continues;
אבל קונמות אין חלוקות לאשמות
למאן דאמר יש מעילה בקונמות
דאם נהנה וחזר ונהנה בהעלם אחד
חדא הוא דמייחייב
דכולהו חדא מעילה

In a case of a נדר, he would be liable to only one אשם קרבן, because it is one prohibition of מעילה. Therefore, it does combine for the שיעור.
This is the תנא קמא's opinion.

However, רבי מאיר's opinion is - as the Gemara amends it to be read in the reverse,
שבועות כקונמות
שבועות are like נדרים and they both combine, because רבי disagrees with the תנא קמא's reasoning and holds that even though they are
חלוקות לחטאות
They ARE
מצטרפות

4

1

The תנא קמא makes the following distinction:

In the case of שבועות,
דאמר שבועה
שלא אוכל משתיהן

He made a single oath not to eat from either food; and here too, since he mentioned אכילה, he is only liable for a כזית;
However, they are NOT מצטרף, because,

שאני שבועות
מתוך שחלוקות לחטאות
אין מצטרפות

As Rashi explains. . .

אם אמר שבועה שלא אוכל מזו ומזו
ואכל כזית מזו וכזית מזו בהעלם אחד - חייב שתיים

Since he would be liable to a separate Korban for each part of the oath - they are separate prohibitions, and do not combine for the שיעור.

However, Rashi continues;

אבל קונמות אין חלוקות לאשמות
למאן דאמר יש מעילה בקונמות
דאם נהנה וחזר ונהנה בהעלם אחד

חדא הוא דמייחייב
דכולהו חדא מעילה

In a case of a נדר, he would be liable only one אשם קרבן, because it is one prohibition of מעילה.

Therefore, it does combine for the שיעור.

This is the תנא קמא's opinion.

However, רבי מאיר holds
as the Gemara amends it to be read in the reverse,

שבועות כקונמות

שבועות are like נדרים and they both combine, because רבי מאיר disagrees with the תנא קמא's reasoning and holds that even though they are

חלוקות לחטאות

They are

מצטרפות

5 Another interpretation of the ברייתא:

כי קאמר רב פפא
לענין מלקות
כי תניא ההיא
לענין קרבן

our Mishnah was regarding מלקות according to the תנא קמא of our
Therefore, he said;
מחלוקת בשבועות
אבל בקונמות
דברי הכל בכל שהוא
אכילה, because he mentioned שבועות.
However, do not require a כזית, because he did not
mention מצטרף, and indeed there is no need to be אכילה;

However, the Braisa refers to the אשם מעילות of קרבן;
And the תנא קמא holds
יש מעילה בקונמות
All נדרים are an Aveirah of מעילה;
However, one is only obligated in a אשם מעילות if the
קרבן was worth a פרוטה מעילה.

Therefore, the תנא קמא says;
שני קונמות מצטרפין
שתי שבועות אין מצטרפות
Benefitting from two items that are forbidden by dint of
two נדרים can combine for a פרוטה שיהיה to become
obligated in a אשם מעילות;
But benefitting from two items that are forbidden by dint
of two שבועות cannot combine for a פרוטה שיהיה to
become obligated in a אשם מעילות, because
שאני שבועות
מתוך שחלוקות לחטאות
אין מצטרפות
As explained earlier;

However,
רבי מאיר אומר
קונמות כשבועות
נדרים ושבועות and two separate נדרים
cannot be מצטרף, because they are separate איסורים.

The Gemara points out that רבי מאיר himself actually holds
אין מעילה בקונמות
And so, there is no אשם מעילות at all for נדרים;
However, he made the above argument
לדבריהן דרבנן קאמר להו
According to the תנא קמא
=====

5

2

כי קאמר רב פפא
לענין מלקות

our Mishnah was regarding מלקות according to the תנא קמא of our

Therefore, he said;

מחלוקת בשבועות

אבל בקונמות

דברי הכל בכל שהוא

אכילה, because he mentioned שבועות.
However, do not require a כזית, because he did not mention
אכילה, and indeed there is no need to be מצטרף;

However, the Braisa refers to the
קרבן אשם מעילות

And the תנא קמא holds

יש מעילה בקונמות

All נדרים are an Aveirah of מעילה;

However, one is only obligated in a אשם מעילות if the
קרבן was worth a פרוטה מעילה.

Therefore, the תנא קמא says;

שני קונמות מצטרפין
שתי שבועות אין מצטרפות

Benefitting from two items that are forbidden
by dint of two נדרים can combine for a פרוטה שיהיה to become
obligated in a אשם מעילות;

But benefitting from two items that are forbidden
by dint of two שבועות cannot combine for a פרוטה שיהיה to
become obligated in a אשם מעילות, because

שאני שבועות
מתוך שחלוקות לחטאות
אין מצטרפות

רבי מאיר אומר

קונמות כשבועות

שבועות are the same as נדרים

and two separate נדרים ושבועות cannot be מצטרף,
because they are separate איסורים.

The Gemara points out
that רבי מאיר himself actually holds

אין מעילה בקונמות

And so, there is no אשם מעילות at all for נדרים;

However, he made the above argument

לדבריהן דרבנן קאמר להו

According to the תנא קמא

6 The Gemara proceeds with several Halachos regarding a שבועה:

שבועה שלא אוכל
ואכל עפר
פטור

If someone swore not to eat, and then ate dirt, he is exempt, because dirt is not edible.

However, the Gemara inquires, if he specified

שבועה שלא אוכל עפר

בכמה

If one swears not to eat dirt, how much dirt must he eat to be liable?

Perhaps

כיון דאמר שלא אוכל

דעתיה אכזית

Since he referred to eating, he is only liable for a כזית;

Or, on the other hand,

כיון דלאו מידי דאכלי אינשי הוא

בכל שהוא

Since dirt is generally not eaten, he did not mean 'eating' literally, and so he is liable for any amount.

The Gemara replies

תיקו

Leaving the matter unresolved.

=====

The Gemara also inquires

שבועה שלא אוכל חרצן

בכמה

If one swears not to eat grapeseed, how much must he eat to be liable?

Perhaps

כיון דמתאכיל על ידי תערובת

דעתיה אכזית

Since it is suitable for eating together with the grape, he is liable for eating a כזית;

Or,

כיון דלא בעיניה אכלי ליה אינשי

דעתיה אמשוהו

Since it is not eaten by itself, he did not mean 'eating' literally, and so he is liable for any amount?

תיקו

=====

6

שבועה שלא אוכל ואכל עפר

פטור

If someone swore not to eat, and then ate dirt, he is exempt, because dirt is not edible.

However, the Gemara inquires, if he specified

שבועה שלא אוכל עפר

בכמה

If one swears not to eat dirt, how much dirt must he eat to be liable?

?

כיון דלאו מידי
דאכלי אינשי הוא
בכל שהוא

Since dirt is not eaten, he did not mean 'eating' literally, and is liable for any amount.

כיון דאמר
שלא אוכל
דעתיה אכזית

Since he referred to eating, he is only liable for a כזית;

תיקו

?

שבועה שלא אוכל חרצן

בכמה

If one swears not to eat grapeseed, how much must he eat to be liable?

כיון דלא בעיניה
אכלי ליה אינשי
דעתיה אמשוהו

Since it is not eaten by itself, he did not mean 'eating' literally, and so he is liable for any amount?

כיון דמתאכיל על
ידי תערובת
דעתיה אכזית

Since it is suitable for eating together with the grape, he is liable for eating a כזית;

תיקו

7 The Gemara inquires further
 נזיר שאמר
 שבועה שלא אוכל חרצן
 בכמה
 If a נזיר makes an oath not to consume grapeseed, how
 much does he need to eat to be liable?
 Perhaps
 כיון דכזית איסורא דאורייתא הוא
 כי קא משתבע, אהתירא קא משתבע
 ודעתיה אמשהו
 Since he's already forbidden to eat a כזית because of his
 נזירות, he only intended the שבועה for what he is permitted
 מן התורה, namely less than a כזית, and so he is liable for any
 amount;
 Or,
 כיון דאמר שלא אוכל
 דעתיה אכזית
 Since he referred to eating, he is only liable for a כזית?

The Gemara cites a Mishnah as proof:
 שבועה שלא אוכל
 ואכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים
 חייב
 ורבי שמעון פוטר
 If one swore not to eat, and then ate forbidden foods, it is a
 מחלוקת whether he is liable.

The Gemara asks on the תנא קמא, why is he חייב?
 מושבע מהר סיני הוא
 He is already obligated to obey the Torah, and one is not
 liable for such an oath?

7

?

**נזיר שאמר
 שבועה שלא אוכל חרצן
 בכמה**

*If a נזיר makes an oath not to consume grapeseed,
 how much does he need to eat to be liable?*

<p style="text-align: center;">כיון דאמר שלא אוכל דעתיה אכזית</p> <p style="text-align: center;"><i>Since he referred to eating, he is only liable for a כזית?</i></p>	<p style="text-align: center;">כיון דכזית איסורא דאורייתא הוא כי קא משתבע אהתירא קא משתבע ודעתיה אמשהו</p> <p style="text-align: center;"><i>Since he's already forbidden to eat a כזית because of his נזירות, he only intended the שבועה for what he is permitted מן התורה, namely less than a כזית, and so he is liable for any amount;</i></p>
---	---

▼

**שבועה שלא אוכל
 ואכל נבילות וטריפות שקצים
 ורמשים
 חייב**

ורבי שמעון פוטר

*If one swore not to eat, and then ate forbidden foods,
 it is a מחלוקת whether he is liable.*

?

*The Gemara asks on the תנא קמא, why is he חייב
 מושבע מהר סיני הוא
 He is already obligated to obey the Torah,
 and one is not liable for such an oath?*

8 The Gemara offers two answers:
 בכולל דברים המותרין
 עם דברים האסורין
 This refers to one who swears to refrain from these forbidden foods AND certain permitted foods. Since the oath takes effect regarding the permitted foods, it takes effect regarding the forbidden foods as well.

ריש לקיש answers:
 For מושבע מהר סיני one is not liable for less than a kezait. Therefore, the שבועה can take effect, either במפרש חצי שיעור ואליבא דרבנן
 According to the רבנן of our Mishnah, if he specifically swears regarding a חצי שיעור, for which he is only liable because of his שבועה, OR אי בסתם ואליבא דרבי עקיבא
 דאמר אדם אוסר עצמו בכל שהוא
 According to רבי עקיבא, a שבועה always forbids even a small amount, even if he does not specify.

8

רבי יוחנן
**בכולל דברים המותרין
 עם דברים האסורין**
 This refers to one who swears to refrain from these forbidden foods AND certain permitted foods. Since the oath takes effect regarding the permitted foods, it takes effect regarding the forbidden foods as well.

ריש לקיש
 מושבע מהר סיני one is not liable for less than a kezait.
 Therefore, the שבועה can take effect, either

<p>אי בסתם ואליבא דרבי עקיבא דאמר אדם אוסר עצמו בכל שהוא According to רבי עקיבא, a שבועה always forbids even a small amount, even if he does not specify.</p>	<p>במפרש חצי שיעור ואליבא דרבנן According to the רבנן of our Mishnah, if he specifically swears regarding a חצי שיעור, for which he is only liable because of his שבועה</p>
--	--